

Atât de mare a fost Iubirea

Flavius Laurian Duverna

Atât de mare a fost Iubirea

Atât de mare a fost Iubirea
Descoperită-n Dumnezeu,
Că-n toate lumile, uimirea
Privind la Golgota jertfirea,
Și-a pus pecetea-n apogeu.

În starea-I cea desăvârșită
Prin planul măreț și sfânt,
A fost deplin, descoperită
Pe lemnul crucii,... pironită
În jertfa-I dată pe pământ.

Ea dela staul pân' la cruce
A indicat clar, în Univers,
Ce-a fost în stare a aduce
Când a vrut slava s-apuce
Păcatul, prin al vieții mers.

Când strigătul „S-a sfârșit!”
A răsunat... sus pe Calvar,
Pământ și cer, au tresărit
La marea luptă ce-au privit,
Din cel mai infernal coșmar.

Și-acele lumi, nenumarate
Ce l-au privit cu încordare,
Au înțeles, atunci în parte
În bătălia... pân' la moarte
Iubirea cât a fost de mare.

Au priceput, că prin milenii
În lupta grea ce a fost dusă,
N-au asistat doar la vedenii
În ceasuri triste de vecernii,
La drama, ce-a fost impusă.

Ci-n jertfa crucii, dovedită
Din Ghetsimani către Calvar,
Iubirea scumpă și-mplinită
In starea-I cea mai umilită,
Pentru păcat S-a pus hotar.

Doar Iubirea cea Supremă
În lupta cea grea începută,
S-a mulțumit, c-o diademă:
Un rod al urii-n stratagemă
Din aspri spini, fiind făcută.

Pe umeri Și-a purtat altarul
În crucea grea de răstignire,
Când tot păcatul și amarul
Ce au umplut deplin paharul
L-a suportat în grea-njosire.

S-aducă liniștea în Univers,
Pe crucea Golgotei jertfită,
Cu sângele-I păcatu-a șters
Spre-a fi văzut și alt revers
Al lumii, ce-a fost osândită.

Si până-n spații necuprinse
Și har și slava-I străbătură,
Aidoma unei torțe-aprinse
Arzând în străluciri nestinse
Peste potopu-ntreg de ură.

Atât de mare a fost Iubirea
Cea revărsată prin Cuvânt,
Căci celelalte lumi, menirea
Ce-și dăinuiesc desăvârșirea
Și-o văd, în Sacrificiul sfânt.

Flavius Laurian Duverna
12 februarie 2007